

بهار

۲۸۸۲ سال بیست و پنجم - شنبه ۲۸ مهر ۱۴۰۳ - ۱۵ ربیع الثانی ۱۴۴۶ قیمت در استان تهران و البرز ۷۰۰۰ تومان و دیگر استان‌های کشور ۵۰۰۰ تومان - ۲۵ صفحه

ضمیمه «قاب کوچک»

یحییٰ عز القدس

شهید سنوار را باید نماد یک مبارز واقعی در مسیر آزادی قدس شریف خواند، کسی که جهت رسیدن به آرمان هایش از تهمت‌ها و سرزنش‌ها نهراسید و قویا به دل دشمن صهیونیستی زد؛ فرمانده دلیری که طوفان الاقصی را برای همیشه در بطن تاریخ روابط بین الملل تثبیت کرد

یحیای شهید! تو جاودانه شدی

اسطوره مگر چه معنایی دارد جز آنچه تو بودی؟ وقتی بلندمرتبه‌ترین کلمات هم از وصف حماسه‌های جاودانه‌ات قاصرند

۱۸۰ |

گام بلند علیه یک جانبه‌گرایی

سفیر کشورمان در مسکو خبر داد که موافقت‌نامه جامع همکاری‌های ایران و روسیه به‌زودی به امضای رؤسای جمهور دو کشور خواهد رسید

حسب اظهارنظر سفیر کشورمان در مسکو، باید منتظر سفر آتی پرنشکیان به مسکو و دیدار با همتای روس خود جهت امضای موافقت‌نامه جامع همکاری میان دو کشور باشیم. این موافقت‌نامه در شرایطی قرار است امضا شود که طیف گسترده‌ای از مخاطرات به‌واسطه جنایات رژیم صهیونیستی، منطقه غرب آسیا را تهدید می‌کند. ایران می‌تواند با نهادینه کردن روابط با مسکو، این پالس را به غرب و صهیونیست‌ها بدهد که برای مواجهه با هر شرایطی آماده است و در بغرنج‌ترین موقعیت‌ها نیز این قابلیت را دارد که بلوک قدرتمندی از متحدانش را سامان بخشد و به پیش برود.

۲ |

تراژدی تأمل برانگیز ترک تحصیل

کاهش دانش‌آموزان دبیرستانی و تعداد بالای محصلان در مدارس دولتی، علاوه بر موضوع بازگرداندن دانش‌آموزان به مدرسه، بحث کیفی‌سازی مدارس دولتی را حائز اهمیت می‌کند

۱۶ |

تخریب‌گران، رسانه ملی را چگونه می‌پسندند؟

تخریب‌گران، رسانه ملی را نه بازتاب‌دهنده سیاست‌های کلی نظام و نه رسانه‌ای بصیر که رسانه‌ای جریان‌ی و جناحی و در خدمت مطالباتی می‌خواهند که دارای کمترین قربانت با مطالبات راستین مردم است

۱ |

تصمیم‌گیران آمار را جدی بگیرند

رئیس مرکز آمار ایران در گفت‌وگو با «جام جم» تأکید می‌کند تصمیم‌گیری و حکمرانی بدون توجه به داده‌های دقیق مبهم خواهد بود

۱۳ |

سرمقاله

مهدی گیوه‌کی / مدیرمسئول

تخریب‌گران، رسانه ملی را چگونه می‌پسندند؟

ماجرای رسانه ملی و برخی جریان‌های سیاسی موضوع جدیدی نیست. طی دهه‌های گذشته به‌دفعات نقد که جای خود، همه‌ها و حمله‌های بی‌شماری صداوسیما را هدف گرفته است. نقد بی‌شک سازنده است، از درونش احساس تعهد می‌جوشد، صداقت را سطر به سطرش می‌توان دریافت؛ راهکارها را نیز همین طور، اما اگر فحواوی نقد، برآیندی مبتنی بر تذکر مصلحانه نداشته باشد، سوگیری داشته و مشق سیاست کند، املاي غیریت‌سازی داشته و انشای انحراف کند، بر اساس دنیای وانموده هست‌ها را نیست و نیست‌ها را هست کند، یکسره سیاه ببیند و سفیدی را سیاه جلوه دهد و...؛ اینها دیگر تخریب است، نامش نقد نیست، از تمنای نقد مشفقانه و مصلحانه که بگذریم که این روزها کیمیایی است و آرزویی، برای فهم چرایی همه‌ها و تخریب‌ها که نه تنها تولید نقدی سنگی سرمایه اجتماعی نمی‌کند، بلکه سرمایه‌سوز است، باید خاستگاه تولید این خصومت‌ها و تخریب را مورد مذاقه قرار داد. اولین خاستگاه در این زمینه، بی‌شک ضدانقلاب است. ضدانقلابی که نسبتش با نظام، مردم و جریان‌های سیاسی روشن و آشکار است و در این میانه، بصیرت تکلفی، مخرج مشترک پیدا نکردن با آن است در همه حوزه‌ها. از سوی دیگر اما در خصوص خاستگاه دوم باید از برخی دیدگاه‌هایی سخن به میان آورد که به نام نقد، پخت و پزهای دیگری می‌کنند. خاستگاه کنش‌های آنان در بربردارنده چارچوب‌های مفهومی‌ای است که کلیت حاکمیت را در چارچوب جامعه بسته تعریف کرده و با عاریت‌گیری از چهره‌هایی همچون نورث، هم نیروهای مسلح را می‌نوازند، هم دستگاه قضایی و هم رسانه ملی را. اینان از نیروهای مسلح تعریف و تفسیری تقلیل‌گرا دارند، ایمان را در کنه وجودشان به حساب نیاورده و آنان را ناتوان در تأمین وعده‌های صادق معنا می‌کنند. دستگاه قضایی را هم به موجب وظایف قانونی‌اش، منهای اقتدار و پهنکامی در دفع فسادها و آسیب‌ها می‌پذیرند و بی‌عملی در برابر طراحی‌های هدفمند و جریان‌ی را از آن طلب می‌کنند. اما در برابر رسانه ملی، این طیف‌ها و اربابان خط و ربط سیاسی خاص که روزگاری خروج از حاکمیت را تئوریزه می‌کردند و امروز تحریم صداوسیما را خواستار هستند، به موجب نظام معرفتی استحاله‌یافته خود، رسانه ملی مورد نظر خود را این‌گونه معنا و طلب می‌کنند:

- همچون برخی رسانه‌هایشان، مساله دموکراسی سکولار را باور داشته باشد،
- انقلاب اسلامی را پایان یافته دانسته و عرفی‌سازی را فریاد کند،
- دنیای امروز را دنیای اگتتمان بدانند و نه موشک،
- اباحگری را به‌عنوان سیاست غیررسمی بپذیرد،
- مذاکره در مورد اسرائیل را تئوریزه کند،
- در بحبوحه شرایط جنگی، از لزوم بازگشایی کنسولگری آمریکا حمایت کند،
- مردم را در برابر مردم بخواهد،

- مقاومت را پایان یافته تلقی کند،
- از تهاجم فرهنگی نگوید و خود را به تجاهل بزند،
- نفوذ فرهنگی را توهم توطئه بداند،

تحولات منطقه را با بازگشت به شیوه سیاست‌ورزی شخصیت‌هایی نظیر انورسادات در همنشینی با مناجم بگین و جیمی کارتر در قرارداد کمپ‌دیوید و سال‌ها بعدتر، همنشینی یاسر عرفات با اسحاق رابین و بیل کلینتون در قالب قرارداد اسلو، اجتماعی‌سازی کند، در برابر تحریم انتخابات دم برنیاورد، کرسی‌های آزاداندیشی را فقط به خستگان از انقلاب و اگدارد و تریبون آنها شود و...، خاستگاه سوم اما نیروهایی هستند که به عارضه «خودنظام‌بندار» مبتلا شده و هر آنچه همه چیز و همه‌کس را در خدمت خود می‌خواهند. خود حکم می‌کنند و خود اعمال می‌کنند و اگر رسانه ملی بازتاب‌دهنده خواست‌های آنان نباشد، چرخ تخریب را به حرکت وامی‌دارند. اینان ظاهری نیکو اما در باطن تمنای دیگری دارند به نام منیت. خاستگاه چهارم اما طیفی را شامل می‌شود که به جریانی عجول مشهورند. اینان خود را همه‌چیزدان تبلیغ کرده و به دلیل همان عجولی برای در تراز دیدن خود و برای تثبیت آنچه کفایت حضور در مصادر بالای می‌خوانند، بدنامی را بهتر از بی‌نامی می‌دانند. از سویی برای واپرال‌سازی در شرایطی خود را در جبهه حقانیت تعریف می‌کنند، از سوی دیگر پوزیشن اپوزیسیون گرفته و سرگردان هستند در انتخاب هویت غایی خود. این بی‌هویتی آنان را بر آن می‌دارد که به همه چیز جنگ زده و راهبرد خراش برای دیده‌شدن خود را دنبال کنند؛ روزی علیه دستگاه قضا، روزی فلان وزارتخانه، دگر نهاده‌ها، روزی رسانه ملی و در هنگامه‌ها حتی علیه کلیت حاکمیت. گرچه اینان در حاشیه کنش‌هایشان نیز تأمین مطالبات خود و تضمین کسب وکارشان در پروژه‌ها را نیز دنبال می‌کنند. بی‌تردید صحنه موجود نشان می‌دهد که چطور برخی جریان‌ها رسانه ملی را مانع دموکراسی سکولار خود دانسته، برخی آن را تحت انقیاد خود می‌خواهند، بعضی دیگر، فهم خود را بالاتر از سیاست‌های اعلامی و اعمالی و برخی نیز تخریب را برای گشودن مسیرهای پروژه‌های خود بی‌جویی می‌کنند. برآیند این تلاش‌ها اما همین شرایط حاضر است که آنان با شبکه‌کردن مجموع همه‌ها و تخریب‌ها، اولاً، مدعی عدم اقبال به رسانه ملی می‌شوند، دوماً، آن را منفعل می‌خواهند و سوماً؛ با ایجاد تخریب و هراس، رسانه ملی را در تابعیت خود طلب می‌کنند. روایت همه‌ها و حمله‌ها به رسانه ملی از این زوایا البته نکته دیگری نیز دارد. اگر رسانه ملی به زعم آنان تاکنون دچار مشکل بوده و حتی آنان خواستار تحریم آن از سوی دولت نیز می‌شوند، پس چگونه است که این طیف‌ها تلاش‌های سازماندهی‌شده‌ای را برای تخریب و به‌دست‌گیری خطوط راهبردی آن دنبال می‌کنند؟ آیا نباید این مدل‌های رفتاری را اعتیاد به تخریب و رسیدن به تمنای پروژه‌های خود در ساحت مختلف دانست؟ در مجموع باید گفت که هرچه هست، تخریب‌گران، رسانه ملی را نه بازتاب‌دهنده سیاست‌های کلی نظام و نه رسانه‌ای بصیر که رسانه‌ای جریان‌ی و جناحی و در خدمت مطالباتی می‌خواهند که دارای کمترین قربانت با مطالبات راستین مردم است.

یادداشت

محمدقادری / عضو شورای سردبیری

یحیای شهید! تو جاودانه شدی

سلام و صلوات خدا بر یحیای شهید. درود بر روح بلند اسطوره مقاومت و احیاگر آرمان قدس شریف.

«عزّالقدس!» بهشت برین و همنشینی با هم‌زمان شهیدت مبارک. اسطوره مگر چه معنایی دارد جز آنچه تو بودی؟ وقتی بلندمرتبه‌ترین کلمات هم از وصف حماسه‌های جاودانه‌ات قاصرند...

تویی تردید همانی که زین پس نام و آوازه‌ات نه تنها در ذهن و دل کودک فلسطینی که در اقصی نقاط عالم و نزد همه آزادگان جهان حک خواهد شد!

خون سرخ تو بی‌شک رودخانه‌ای پرخروش خواهد شد که به دریای خون دیگر شهدای مظلوم و مقتدر مقاومت خواهد پیوست و بنیان ظلم و جور صهیونی را برخواهد کند.

شک نکن یحیی! تو جاودانه شدی و روح بلندت ضربات کاری‌تری بر پیکر نحس و نحس صهیونیسم وارد خواهد کرد، چنانچه عزالدین قسام و شیخ احمد یاسین، عبدالعزیز رنسیسی، فتخی شقاقی، اسماعیل هنیه و سیدالشهدای مقاومت سیدحسن نصرا...

مگر سردار شهید مقاومت حاج قاسم سلیمانی خطاب به آمریکای پلید و صهیونیسم خبیث نگفت که: «این جنگ را شما شروع می‌کنید اما پایانش را ما رقم خواهیم زد»، پس مطمئن باش که پرچمت بر زمین نخواهد ماند، چنانچه پرچم شهید هنیه را هم تو بردوش گرفتی.

بگذار العریبه، الحدت و عکاظ سعودی یا شاید هم یهودی، همگام با اربابان غربی-صهیونیستی خود بر خون تو رقص شادی کنند و نمک بر زخم دل ما بپاشند که اگر غیر از این بود باید تعجب می‌کردیم.

یحیای غیور! غیبت عربی را این بار تو در قامت پیرو راستین حیدر کرار برپایان معنا کردی نه آن رجاله‌های دون صفتی که عشق شان رقص شمشیر با نوادگان چشم‌آبی و موطلائی بنی امیه است و به‌راحتی چشم بر پرپر شدن زن و کودک فلسطینی و لبنانی در آتش کینه اخلاف بنی‌النضیر و بنی قریظه می‌بندند تا مبادا کیف‌شان ناکوک شود.

ما اما اینجا در این مقطع از تاریخ، همچنان باور داریم به راه و مرام تو و دوستان شهیدت. ما باور داریم که مسیر پر رنج و درد هزار و چندصدساله امت محمد(ص) بی‌دلیل به این نقطه نرسیده است. خدای ما و شما همان خدای ابراهیم خلیل، موسای کلیم و عیسی مسیح است که اراده کرد برج‌باروی نمرودیان و فرعونیان را بر هم زند و یهودای اسخرویوطی را به سزای خیانتش برساند.

آری! خدای ما و شما همان خدایی است که اجازه نداد خون سرخ حسین(ع) از پس تمام نامردی‌ها و دنیاطلبی‌های اهل کوفه و شام بی سراجنام بماند. پس تردیدی نداریم که سرنوشت نتایج‌ها، بایند و ترامپ هم همان سرنوشتی است که معاویه و یزید داشتند و کاخ‌های ظلم‌شان به مزبله تاریخ تبدیل شد.

و امروز چنانچه تو بر عهدت پایدار ماندی و مردانه خون خود را در کانونی‌ترین نقطه تلاقی حق و باطل به پای درخت تنومند مکتب سرخ اسلام ناب ریختی، ما هم بر این عهد خواهیم ماند تا آنکه تا نامام تو و همه شهدای راه حق از ابتدا تاکنون را بی‌وقفه ادامه دهیم تا آرمان قدس عزیز به‌عنوان «کلید رمزآلود ظهور» هرچه زودتر محقق شود و چشم و گوش مستضعفان عالم به قامت رعناي موعود آخرالزمان و ندای دلربای «انا المهدی» او منور شود.

جلد دوم

رئیس سازمان صداوسیما در اختتامیه همایش دین، فرهنگ و رسانه‌های نوین با ارسال پیامی به دستیابی به هویت جهانی- امتی با تقویت هویت دینی و انقلابی تأکید کرد

ریل رسانه ملی برای نیل به تمدن نوین ایرانی-اسلامی

جهان خیال انگیز تو در فیلم کوتاه

بخش‌های ویژه فلسطین و هوش مصنوعی یکی از تفاوت‌های اساسی چهل و یکمین جشنواره فیلم کوتاه تهران است

در ضمیمه «قاب کوچک» می‌خوانید

بازپرسی از هشت‌پا